

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1973/2023
10.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Весне Мاستиловић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лидија Петровић, адвокат из ..., против тужених „Енергопројект холдинг“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Љиљана Гњатовић, адвокат из ... и А.Д. „Напред развој“ Београд, чији је пуномоћник Михаило Обрадовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1705/22 од 06.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 10.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1705/22 од 06.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 9760/2021 од 05.10.2021. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да солидарно исплате тужиоцу износ од 1.134.996,94 динара по основу откупа 242 акције емитента „Енергопројект индустрија“ а.д. Београд, ознака акција ..., ..., ..., са законском затезном каматом обрачунатом у складу са законом и затезној камати почев од 27.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у ком је тражио да суд обавезе тужене да солидарно исплате тужиоцу законску затезну камату на износ од 1.134.996,94 динара, обрачунату у складу са Законом о затезној камати почев од 02.08.2017. године до 26.03.2019. године. У ставу трећем изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да солидарно исплате тужиоцу законску затезну камату обрачунату на износ од 67.728,00 динара почев од 27.03.2019. године до 07.05.2019. године. Ставом четвртим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 299.444,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1705/22 од 06.06.2023. године, у ставу првом изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да

солидарно исплати износ од 1.134.996,94 динара, да се обавезе тужени да солидарно исплати тужиоцу законску затезну камату обрачунату на износ од 67.728,00 динара почев од 27.03.2019. године до 07.05.2019. године и обавезан је тужилац да првотуженом на име трошкова поступка исплати износ од 63.750,00 динара, а друготуженом 82.125,00 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да првотуженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 79.985,00 динара.

Против другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији у складу са одредбама члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата износа по основу откупа 242 акције емитента „Енергопројект индустрија“ а.д. Београд. Преузимањем акција „Енергопројект холдинг“ за друготуженог и лица која су с њим заједнички деловала, између осталих, и првотуженог настала је обавеза објављивања понуде за преузимање акција циљног друштва „Енергопројект индустрија“ а.д. Београд, будући да је понуђач са лицима са којима заједнички делује индиректно стекао преко 25% учешћа у акцијама циљног друштва „Енергопројект индустрија“ а.д. Београд. Решењем Комисије за хартије од вредности од 13.04.2018. године утврђено је да друготужени и лица са којима заједнички делује нису објавили понуду за преузимање акција циљног друштва. Према становишту другостепеног суда, у току поступка основ за подношење тужбе у складу са чланом 416 Закона о преузимању акционарског друштва је отпао, будући да је Комисија за хартије од вредности одобрила решењем од 15.04.2019. године обавезујућу понуду понуђача, овде друготуженог за преузимање акција „Енергопројект индустрија“ а.д. Београд по цени од 2.784,00 динара. Тужилац је у поступку преузимања продао своје обичне акције по цени од 2.784,00 динара. Тужилац поднетом тужбом оспорава право на цену из обавезујуће понуде која је одобрена решењем Комисије за хартије од вредности истичући да иста није утврђена као фер цена правилном применом одредбе члана 22. Закона о преузимању. Одредбом члана 43. Закона о преузимању акционарских друштава прописано је да акти које доноси комисија су коначни. Против аката комисије незадовољна страна може покренути управни спор. Тужилац није искористио у поступку преузимања прописану судску заштиту, покретање управног спора против решења Комисије за хартије од вредности, већ је у поступку преузимања продао своје акције по одобреној цени, по којој су откупљене преостале акције у поступку принудног откупа, па му не припада разлика

између продајне цене у поступку за преузимање акционарских друштава и цене коју је утврдио судски вештак финансијске струке.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована другостепена одлука, Врховни суд налази да нема потребе за новим тумачењем права, разматрање правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу грађана. Ревизијски наводи тужиоца не представљају правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Исказаним ставом другостепеног суда, није одступљено од релевантне судске праксе, нити ревидент на то указује, па Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, па је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

У конкретном случају тужба је поднета 27.03.2019. године, а вредност предмета спора је 1.134.996,94 динара.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија. Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о привредном спору, те имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд закључује да се ради о спору мале вредности, те да ревизија према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена, без обзира на то што је пресуда преиначена, јер специјално правило искључује примену општих правила.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић